

til det givne Tidspunkt skulle udføres strax, nemlig de i Afsnit III. (§§ 40.—41) samt i nærværende Paragraf under 1 c. nævnte.

Der skjønes saaledes Intet at være til Ginder for, at de under 1 a., b. og 2 b., d. anførte Transporter af Brændsel, Materialier etc. bortafforderes eller udføres ved leiede Folk, Noget, som ogsaa i Reglen sker, og hvad den under 1 d. nævnte Transport af Sprøiter i Ildbrandstilsælde angaar, maa bemærkes, at samme saameget mindre egner sig til at være Gjenstand for Pligtkjørsel efter Omgang, som det vistnok i Reglen vil blive den samme Mand, nemlig en af de Sprøitehuset Nærmestboende, der vil komme til at levere Heste, og denne Udelse bør derfor fornuftigst ordnes paa den Maade, at Sogneraadet gjør Afkord med en saadan Mand om Sprøitens Befordring.

Med Hensyn til det under 2 b og 3 c nævnte Klitarbejde, da er der allerede i Loven om Sandflugtens Dæmpning af 29de Marts 1867 § 8 givet Regel for, at samme skal udføres efter Afkord ved leiede Folk og kun „i fornødent Fald ved Naturalarbejde af Kommunens Beboere“, og efter den Underretning, Udvalget har modtaget fra sagkyndig Side, er det for denne Ail af Arbejde langt heldigere, at det udføres efter Afkord end ved Naturalarbejde.

Hvad slutteligen Veiarbejdet angaar, da er Udvalget af den Formening, at dette helst bør udføres ved Excitation eller ved leiede Folk, og Flertallet høier sig kun for den Opinion, der paa forskjellig Maade er kommen til Orde navnlig gjennem de indhentede Erklæringer, naar det foreslaar at bevare den Undtagelse, der nævnes i Loven om Veivæsenet af 21de Juni 1867 § 9, nemlig at et Sogneraad, hvor Omstændighederne tale derfor, kan bestemme, at Naturalarbejdet skal anvendes; dog har man selvfølgelig kun kunnet bibeholde denne Undtagelse med den Indskrænkning, der følger af, at Husmændene og Indsidderne fritages for alt Pligtarbejde, nemlig saaledes at Naturalarbejdet bliver at udføre af Hartkornsbrugerne alene.

Endringsforslagene til denne Paragraf findes under Nr. 29—30—31.

Udvalgenes Betænkninger. Ordl. Saml. 1871.

Til § 24.

Da de Kjørsler, der ville blive at yde in natura, i en meget væsentlig Grad reduceres, saafremt Udvalgets Forslag til § 23 antages, og da disse Kjørsler derhos kunne tænkes at falde noget ulige paa Sognebeboerne, er Udvalget enigt i, at Kjørslerne fremtidig betales, samt at Betalingen erlægges med et vist Beløb pr. Mil. Der har været reist Spørgsmaal om, hvorledes Beløngden skulde konstateres, men det maa i den Henseende formentlig være Amtsrådenes Sag at træffe behørig Foranstaltninger, i fornødent Fald ved Anbringelsen af Milepæle.

Til § 26.

Udvalget har ikke været uden Betænknelighed med Hensyn til den udstrakte Net, denne Paragraf hjemler Sogneraadene til ved Hjælp af Udpantning at inddrive Betalingen for de Kjørsler, der ere ydede til Syge, der ikke selv have Heste og Bogn, en Betaling, der kan løbe op til en for de Paagjældende meget betydelig og, i Tilfælde af langvarig Sygdom, ofte uoverkommelig Sum, hvis korrekte Inddrivelse vil kunne tvinge den Paagjældende ind under fattigvæsenet, og naar man ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at stille Endringsforslag om nogen i saa Henseende betryggende Tilføjning, da er det i den Forvisning, at Sogneraadene ved Benyttelsen af den Net, Paragrafen giver dem, ville vide ikke at gaa ud over, hvad Humanitet og Billighed i den Retning gjøre Krav paa.

Til § 27.

Udvalget kan ikke erkjende, at en Fordeeling af Kjørselspligten efter Hestehold vil være en Forbedring i Sammenligning med det nu Bestaaende. Hestebestanden til et bestemt Tidspunkt (Januar) er ingen paalidelig Faktor, da Bestanden ingenlunde behøver at være den samme paa den Tid, som i Foraaet og Efteraaet, og dertil kommer, at de mindre Eiendomsbesiddere, naar Hesteholdet gjøres til Norm, ville forurettes, da Hesteholdet ingenlunde stiger i Størrelse i samme Forhold som Eiendommene. Udvalget skal